

Paraklétoosz

2021. március 21.

Bátorító gondolat beteg és bajbajutott embereknek

A MEGTÉRÉS

Egy reggel felébredek, kimegyek a házból, van egy gödör a járdán, nem látom és beleesek.

Másnap kilépek a házból, elfelejtem, hogy van egy gödör a járdán, és megint beleesek.

A harmadik napon kilépek a házból, próbálok emlékezni a gödörre, de mégis elfeledkezem róla, újra beleesek.

Negyedik nap kilépek a házból, próbálok észben tartani a gödröt, eszembe is jut, de ennek ellenére nem látom és beleesek.

Az ötödik napon, ahogy kilépek a házból, eszembe jut, hogy figyelnem kell a gödörre a járdán, és a földet nézve megyek. Meg is látom, de így is beleesek.

A hatodik napon, ahogy kilépek a házból, eszembe jut a gödör a járdán, keresem a tekintetemmel, meg is látom, megpróbálok átugrani, de beleesem.

A hetedik napon kilépek a házból, látom a gödröt, nekifutok, ugrom, cipőm orrával súrolom a gödör túlsó szélét, de nem ugrottam elég nagyot, beleesem.

Nyolcadik napon, ahogy kilépek a házból, látom a gödröt, nekifutok, ugrom, leérkezem a másik oldalon! Olyan büszke vagyok, hogy sikerült, ugrándozni kezdek örömben... és miközben ugrándoزم, megint beleesem a gödörbe.

A kilencedik napon kilépek a házból, látom a gödröt, nekifutok, ugrom, és folytatom az utamat.

Csak ma, a tizedik napon jövök rá, hogy kényelmesebb és biztonságosabb a túloldali járdán közlekedni.

Az élet útjai tele vannak gödrökkel, kátyúkkal: megszokások, kisebb és nagyobb káros szenvedélyek, zavaró, de múlni nem tudó hiányosságok. A családban mindig ugyanazokon a dolgokon vitatkozunk, mindig ugyanazon bűneinket gyónjuk meg, mindig ugyanazokat a hibákat követjük el.

A megtérés annyit jelent, hogy átmegyünk a túloldali járdára.

DE – Gyökössy Endre

Évek óta hangoztatom az emberi lélek rugóit, titkait nemigen ismerők nagy cso-

dálkozására vagy éppen botránkozására, hogy a megtérésben az alapkarakter éppen úgy nem változik meg, mint a szem vagy a haj színe - de ellenkező előjelet kap, és beáll a helyes irányba.

Így például Pál apostol Saul korában szangvinikus, kolerikus, tehát indulatos karakter volt - s az maradt Pál korában is, azaz a damaszkuszi úti megtérése után is. Csak addig indulataival a keresztyének ellen fordult - megtérése után indulata Jézus Krisztusé lett, az Ő szolgálatában buzgott.

Embertelenül emberi DE volt a Heródesről szóló igerész két DE-je. „Szerette volna megöletni Keresztelő Jánost, DE félt a sokaságtól, mert prófétának tartották.” (Mt 14,5). „A király elszomorodott, DE esküje és a vendégek miatt megparancsolta, hogy teljesítsék kérését”. (Mt 14,9). Tudniillik, adják oda Keresztelő János fejét Saloméának.

Mennyi sunyiság, gyávaság és képmutatás van e két DE mögött! Valóban heródesi DE-nek is mondhatnánk az efféle DEt.

Ennek szelídebb változata a „feltétlen-feltételes” DE. „Segítenék rajta, DE csak ártanék vele...” „Megbocsátanék neki, DE akkor minden kezdődik előlről, még elbízna magát...” Elmennék, DE... Mondanám, DE... Írnék, DE... - és így tovább. Azt hiszem, egy kicsit - talán nem is olyan kicsit -, mindnyájunkat becézhetne valaki „DEdének”...

Isten kegyelmes Lelke cselekedje velünk, hogy a mi DE-jeink egyszer éppen úgy megtérjenek, szívünkkel együtt, (mert csak azzal együtt lehetséges ez).

Jézus maga az írástudókat és a farizeusokat Máté evangéliumának egyetlen rövid fejezetében hatszor jelöli meg a DE-vel:

„Azért amit parancsolnak nektek, mindazt megtartsátok és megcselekedjétek, DE az ő tetteik szerint ne cselekedjétek. Mert ők beszélnek, DE nem cselekesznek...” (Mt 23,3)

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, DE elhagytátok mindazt, ami a törvényben ezeknél fontosabb: az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, DE azokat sem elhagyni.

Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlók vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek látszanak, DE belül tele vannak halottak csontjaival és mindenféle tisztátalansággal.

Így kívülről ti is igaznak látszotok az emberek szemében, DE belül tele vagytok képmutatással és törvényszegéssel.” (Mt 23,23. 27 és 28)

Jézus közelében a megtérés DE-jei születnek meg, egészen új jelentőségű DEk. Az első nagy halászat történetéből emelek ki egy ilyen DE-t. Simon Péter mondta

ki:

- „Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan és semmit sem fogtunk - DE a te szavadra mégis kivetem a hálót.” (Lk 5,5)

Ez nem afféle vak engedelmesség. Ha így mondta volna Simon Péter: „Igenis, Mester!” - milyen vakon, mennyire ízetlenül hangzanék ez! De nem ezt mondja... Nem vakon engedelmeskedik, hanem *Jézusra tekintve*. Mintha azt mondaná: Én vagyok ugyan a halászatban mester - DE ha Te kérsz, ha Te mondod, Neked megteszem, ám legyen... Mit meg nem tennék Érted, még akkor is, ha nem értem egészen... DE már kezdelek Téged valahogy érteni: nem lehet az rossz, amit Te kérsz. Ilyen különös, új hangzású, Jézusra nézve kimondott DE hangzik el egyszer a jeruzsálemi Ékes kapu koldusa előtt is:

- „Ezüstöm és aranyam nincsen, DE amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, járj!” (ApCsel 3,6).

Tudunk - és főleg: merünk-e mi ilyen DE-t mondani?... Tekintsünk Jézusra - és menni fog!

Jézus ajkáról három nagyjelentőségű DE hangzott el:

1. „Az ég és a föld elmúlik, DE az én beszédeim nem múlnak el.” (Mt 24,35)

Az első nyomtatott könyv is, ami elhagyja Gutenberg nyomdász nyomdáját 1456-ban, egy latin nyelvű Biblia - és után évtizedeken át nem győztek eleget nyomni belőle.

Bár vannak pesszimista nézetek, amik csökkenő tendenciáról beszélnek, mégis tény: az utolsó tíz évben több, mint kétszázmillió példány Biblia talált gazdára, 1151 nyelven és nyelvjáráson. Egyedül egy londoni földalatti állomás újságárusa eladott nyolcvanezer példányt egyetlen nap alatt! Micsoda jézusi DE!

2. „Így szólt hozzájuk Jézus: Az Emberfia emberek kezébe adatik, megölik, DE harmadnapon feltámad.” (Mt 17,22)

Lehet ennél diadalmasabb DE?... Ha saját halálomra gondolok, akkor sem!

„Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül, DE aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.” (Mt 24,12-13)

Ehhez a DE-hez sem kell különösebb magyarázat. Adja Isten az erőt és a hűséget ahhoz, hogy ez a DE - ránk vonatkozzék...

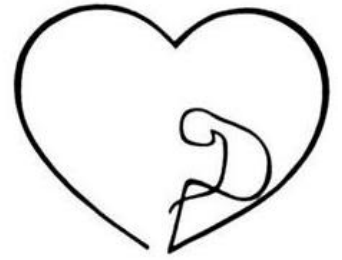

Kedves Atyánk, add, hogy a negatív töltésű szavaink pozitív töltést kapjanak Általad, mert ez a csoda csak Tőled telik. Ne engedd, hogy megrekedjünk a tagadásainkban, hogy meghidegüljön bennünk a szeretet, hanem add, hogy mindvégig kitartson. Könyörgünk, vezess a Te utaidon, hogy Veled maradhassunk örökkön örökké. Ámen.

A BŰNTUDATTÓL A BŰNBÁNATIG – Dr. Csókay András

A hit nem elméleti kérdés, nem parancsok megtartása, és nem is tan. Nem betű szerint való élet, hanem Lélek szerint való élet. Csak a Jézussal való kapcsolatban láthatom a tanokat helyesen. Különbön farizeus leszek, megjelenik a külsőséges vallásosság, „a jobb vagyok, mint a másik” hamis biztonsága.

A hétköznapi misztika „kapcsolatkereszténység”, ahogy 2015-ben az egerszalóki találkozón Renátó atya tanította. Isten irgalmas szeretettel és ingyenesen szeret engem! Isten

sosem büntet. Olykor nem tesz csodát, amit elvárnánk tőle, és bekövetkeznek nehéz dolgok, amiket mi hoztunk össze. Ám még szüleinkről se feltételezzük, hogy szívesen büntetnek. Hogyan feltételezhetnénk akkor Istenről?

Sajnos, sok kereszténynek szorongásos az istenképe. Nem tudnak átlépni a bűntudatból a bűnbánatba. Pedig az előbbi lenyom, az utóbbi meg felemel. Bűntudat kell a bűnbánat felindításához, de utána már nincs rá szükség, mert visszavet, lefojt, inaktívvá tesz.

Istenre sokszor valamiféle zsarnokként tekintünk. Kinek van szüksége egy narcisztikus démonra? Persze hogy elvetik, tagadják az emberek! Nietzsche nagy szolgálatot tett azzal, hogy rámutatott: biztos nem ilyen az Isten. Nagy bűn, ha torz képet alkotunk Istenről. Önzetlen, ingyenes szeretetet kaptunk, amit apja ad tékozló fiának. Ne azért legyek hálás, vallásos, hogy ezzel „kifizessem” az Istent, hanem hogy jobban megértsem és befogadjam ingyenes szeretetét, amely mindig százszázalékos, akárcsak Jézus bennem való léte.

Egy ideillő gondolat Richard Rohrtól, korunk egyik igazi „hétköznapi” misztikusától: „Az erkölcsi megtérés nem azonos azzal, hogy abbahagyjuk az ivást, elosztogatjuk a pénzünket, és lemondunk a szexualitással kapcsolatos gondolatainkról. Ennél valami kifinomultabbról van szó: valódi szándékainkat megtisztítjuk a szokásos vágyaktól, hogy jócselekedeteinket ne személyes megelégedettség, a személyes vagy társadalmi irányítás vezérelje, netán arra irányuló vágy, hogy egónkat erősítsük, vagy jó érzéseket táplálhassunk saját magunkkal kapcsolatban.”

Vallási megtérés akkor történik, amikor megengedjük magunknak, hogy úgy éljünk, mint egy szerelmes, akit megragadott, hatalmába kerített, birtokába vett és megtart egy teljes, ennél fogva túlvilági szeretet.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**